

at det skulde være stridende mod Ret og Rimelighed, at der ogsaa blev sørget for, at det danske Publikum fik, hvad det nødtørftigt har Brug for. Der stilles saa sandt ikke større Krav fra Publikums Side, end der med Rette kan stilles, og jeg maa indtil videre vægre mig ved at tro, at det skulde være Venstres Standpunkt i al Almindelighed, der har fundet Udtryk i de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Sæby her har fremsat. Tilsyvende og sidst ved jeg ikke, hvad Publikum eller Befolkningen i det hele taget skal stille op overfor Producenter, der vægrer sig ved at stille deres Varer til Raadighed for Befolkningen. Det kan dog ikke være det ærede Medlems Mening, at Befolkningen skal sulte, fordi man fortsat vil eksportere, men derimod holder Varerne tilbage fra det hjemlige Marked.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde, at det danske Landbrug havde intet som helst at takke for; alt, hvad der var foretaget med Hensyn til Prisregulering, var sket, uden at Landbruget havde haft noget som helst Ønske derom, og uden at det fremmede Landbrugets Interesser, tværtimod. Det kan ikke være det ærede Medlems Mening. Naar han tænker sig om, vil han dog forstaa, at man kan ikke tage Landbrugets Mænd ud fra det hele Samfund og sige, at de er noget for sig selv; man maa stille dem lige med de øvrige Borgere i Landet. Vi maa i Fællesskab bære Byrderne og nyde de Fordele, som er forbundne med at være Medlem af det fælles Samfund. Og Landmændene vil ikke kunne klare sig uden de øvrige Samfundsmedlemmers Hjælp. Det er jo ikke saaledes, at Staten kan bestaa udelukkende af den ene Klasse af Borgere, enhver Klasse har Krav paa at blive hørt og at faa sine berettigede Krav opfyldt. Og det forekommer mig, at det er et berettiget Krav, Forbrugerne her stiller til Producenterne: at de bliver stillet paa lige Fod med Udlandets Forbrugere. Andet kræver Forbrugerne her i Landet i dette Tilfælde ikke, og jeg tror ogsaa, at det til syvende og sidst vil blive det ærede Medlems Standpunkt, at Forbrugernes Krav, naar det ikke gaar videre, skal ske Fyldest. I Henhold hertil tillader jeg mig fortsat at haabe paa,

at Lovforslaget vil blive vedtaget i en for Forbrugerne tilfredsstillende Form.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) refererede ikke ganske korrekt Stillingen i Kødudvalget til de Spørgsmaal, vi her behandler. Det ærede Medlem sagde, at der var mere end 3 Medlemmer indenfor Kødudvalget, der sluttede sig til hans principielle Opfattelse af dette Spørgsmaal. Der var Niels Porse, som ikke har udtalt sig i Indstillingen, men forbeholdt sig sin Stilling, og saa var der Victor Hansen, som vist ogsaa i Princippet var enig med det ærede Medlem fra Sæby, og dernæst var der Direktør Møller fra Odense Slagteri, som ogsaa i Princippet tiltraadte den samme Opfattelse. Det sidste er ikke rigtigt, da Direktør Møller i sin Indstilling har tilkendegivet, hvad han mente om dette Forhold, og i Underbilag 2 har Dir. Møller skrevet: „For øvrigt er min personlige Opfattelse ogsaa den, at der bør finde en Regulering Sted.“ Naar en Mand skriver saaledes i en Betænkning, kan han ikke nære den samme Opfattelse som det ærede Medlem: at der ingen Regulering bør finde Sted. Det vil jeg gerne have Lov til at gøre opmærksom paa. Om Porses Stilling tør jeg ikke udtale mig, da jeg ikke har drøftet Spørgsmaalet med ham, men jeg tror dog, han vil være ret betænkelig ved at tiltræde det ærede Medlems Standpunkt i dette Spørgsmaal, der kort og godt gaar ud paa, at Kødloven skal affattes paa den Maade, at man fra Statens Side giver Befolkningen Rabatmærker til Indkøb af Kød, hvorved Folk er i Stand til at erholde et bestemt Kvantum til en nedsat Pris, men at der ved Siden deraf indtræder en saa stor Overpris, at Landmændene indkasserer i Prisstigning ikke alene, hvad Staten i saa Henseende anvender til Nedsættelse af Prisen, men endda en god Slump til. Det er de Erfaringer, vi har indhentet under Kødloven, saa længe den har eksisteret. Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at jeg forstaaer godt, at en Mand som Victor Hansen principielt helst ønsker den Ordning, det ærede Medlem tiltraader. Det er jo givet, at for Slagtererhvervet er det generende, naar der skal træffes Forholdsregler og Bestemmelser